

Р Е Ш Е Н И Е № 691

гр.Перник, 10 декември, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на трети декември през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 1251/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по повод жалба на Л.Й.С.***, като домоуправител на етажна собственост в гр. Перник, кв. “Твърди ливади” бл. 34, против отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на р.IV от ПОДМКВПМС, във връзка с възстановяване последици от природно бедствие от 22.V.2012 г. Жалбоподателят е представил бланка от жалба срещу акт на МКВП, нямаща нищо общо със отказа, засягащ ЕС, жалбата е без конкретизация, жалбоподателят претендира от името на живущите 8 семейства да се отпусне помощ, тъй като са имали оценяване на щети за 13000 лева.

Ответникът по жалбата - Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник оспорва основателността на жалбата, предвид невъзможността да се предоставя възстановителна помощ за общи части на сгради, тъй като ПОДМКВП не урежда такава хипотеза. Специалните законови разпоредби – ЗЗБ и Правилника, в тази връзка изключват общите части на жилищни сгради като обект на подпомагане. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с представените доказателства, намира следното:

Административното производство е започнало по повод молба до кмета на община Перник от жалбоподателя, която се е обозначила като домоуправител. На основание това заявление е извършено обследване на сградата и стойностното заключение е дадено за общи части. Безспорно е, че жилищната сграда е била увредена. Към заявлението няма никакви доказателства, че има обособена ЕС и от колко индивидуални жилища което се отчете като липса на изискваната от Правилника прецизност при комплектоване на преписките от страна на общинската администрация.

Не е ясно дали жалбоподателят е упълномощен да представлява собствениците на апартаменти в административното производство, респ. съдебното оспорване; не е установено и не може да се установи чии са подписите на заявлението до кмета, тъй като няма персонификация на заявителите; няма данни да има формирана ЕС съгласно ЗУЕС и кой я представлява; не е ясно дали е домоуправител, липсват каквито и да е доказателства за това; няма: редовно проведено събрание на собствениците, което да е взело решение за кандидатстване за възстановителна помощ, избор на представител на собствениците – кои и колко, имало ли е специален кворум според ЗУЕС или жалбоподателя е избран като процесуален представител на доверие, изобщо има ли ЕС по смисъла на ЗУЕС; няма решение откъде и за какви суми да се купуват материали и с кого да се договаря за извършване на ремонта. Тези обстоятелства на

отделно основание, не са изследвани от правоприлагащия административен орган, дължащ постановяване на административен акт, по отношение на депозираното пред него заявление. От това следва, че изцяло е пропусната процедурата по чл. 27, ал. 2 от АПК, важима за тези производства.

Тези недостатъци, не са отстранени в хода на административното производство, не са отстранени и с жалбата, което по същество няма значение, тъй като пред административния орган е имало опорочено производство, приключило с отказ за предоставяне на възстановителна помощ

От друга страна самият отказ, предмет на оспорване е постановен при съществено процесуално нарушение. Липсва мотивна част, а приложимостта на ЗУЕС като мотив е правно нищо.

Няма правна възможност цял нормативен акт да е мотивна част за постановен позитивен или негативен индивидуален административен акт за търсещия административна защита правен субект.

Съдът намира, че липсва процедура регламентирана в ЗЗБ и ПОД на МКВП при МС, с която да е предоставена възможност да се подават и приемат от компетентните административни органи заявления за отпускане на възстановителна помощ за нанесени щети на общи части от сгради.

Нито един от двата нормативни акта не урежда такава правна хипотеза. Земетресението е бедствие по смисъла на чл. 2 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ). Един от основните принципи на защитата при бедствия е, че всяко лице има право на защита - чл. 4, т. 1 ЗЗБ. А според чл. 5, т. 5, предл. 1-во и чл. 33, ал. 1, т. 4 и ал. 2 ЗЗБ защитата при бедствия се осъществява и чрез предоставяне на помощи, поради което всяко физическо лице има право на неотложна и възстановителна помощ, която се предоставя при условия, по ред и в размери, определени в Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет

За съда са меродавни разпоредбите и идеята на Правилника – р. IV – предоставяне на възстановителна помощ. Субекти на това действие са физически лица. **Чл. 26.** (1) Комисията взема решение за предоставяне на възстановителна помощ на физически лица за подпомагане възстановяването на жилищата им, засегнати от бедствие.

(2) Право на възстановителна помощ по ал. 1 имат собствениците на законно построени и единствени жилища или лицата, които имат учредено вещно право на ползване на тези жилища.

От това се налага извода, че предоставянето на възстановителна помощ за преодоляване последиците от природно бедствие по отношение на общи части на сгради, където са имоти – частна собственост е изключено от приложимите нормативни актове и няма правна възможност за предоставяне на такава помощ. Субект на подпомагане не може да бъде Етажната собственост, дори тя да отговаря на всички изисквания по ЗУЕС. Поставените изисквания в чл.26 от ПОД на МКВП са относими само към физически лица. Само те могат да имат качеството „пострадал“.

Ако за физически лица може да се извади довод за прилагане на тази разпоредба, в контекста на нормите на ЗЗБ и Правилника, то за общи части на сградата не може да се прилага по аналогия. Общите части се разпределят пропорционално на собствениците на отделни индивидуални имоти и процентното им притежание следва имота на индивидуалния собственик. Като следствие – право на предоставяне на средства от републиканския бюджет за

преодоляване последици от природно бедствие имат физически лица при условията на чл. 29, ал. 2 от Правилника - Предоставената за всеки обект помощ се определя в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия на лицата по чл. 26, ал. 2.

Като индивидуален административен акт отказа, описан под № 2103 от Приложение № 2 към т. 5 от протокол на МКВП от 11.II.2013 не отговаря на изискуемата от АПК структура и форма. Самата т. 5 от Протокол 1, в частта за етажната собственост, е лишена от мотиви. Съдът прилага тълкувателно решение 16/75 ОСГК ВС, но в случая мотивната част и в доклада и в изготвените към решението и приложението мотиви са толкова лаконични, че дори да са правилни по същество, за съда е невъзможно да разбере каква точно е била волята на органа при постановяване на оспорвания акт - отказа. Не е ясно каква е относимостта на ЗУЕС към акт на орган, който е строго ограничен в правоприлагането, по причина, че е обвързан от ЗЗБ и Правилника. Това са нормативните актове, при условията на които се предоставя възстановителна помощ при строго определени и ограничени условия. Самата методика по предоставяне на възстановителна помощ е предмет на преценка от самия орган и на основание приетите от него правила за предоставянето ѝ, органа се обвързва с тях и не може да ги нарушава. Спорното правоотношение – искане от представител на ЕС, за предоставяне на възстановителна помощ за възстановяване на щети от природно бедствие от 22.V.2012 г. на жилищна сграда, дали следва да се реши по ЗЗБ и Правилника или е регламентирано от ЗУЕС, в цялост, както приема Комисията. Не е ясно кой, според комисията е меродавния нормативен акт, уреждащ спорното правоотношение и дали комисията при приети от нея правила следва да приема такива искания. Мотивирането с цял Закон, както е мотивирала отказа комисията е незаконосъобразно и неправилно. ЗУЕС не е мотив, ЗУЕС е нормативен акт, йерархично подреден след Конституцията. Този Закон е със структура съобразена със ЗНА, и ако мотивировката следва този закон, тя трябва да е конкретизирана към определена негова разпоредба. След като органа е взел решение за приложимия нормативен акт, той трябва да се аргументира дали искането е основателно или неоснователно, допустимо или недопустимо спрямо приложимата норма и в тази връзка да изложи мотиви, като обсъди и доказателствата, с които е подкрепено искането. За прецизност следва да се посочи обвързващата разпоредба на: **Чл. 28.** от Правилника. (1) Към искането за възстановителна помощ за всеки отделен имот се прилагат:

1. копие от акт за собственост или за учредено вещно право на ползване на имота;
2. удостоверение за данъчната оценка на имота;
3. декларация от лицето, че засегнатото жилище е единствено и законно построено.

След като Комисията е обвързана от тази разпоредба, а към искането няма такива доказателства и не са приложени, да се прилага целия ЗУЕС е неправилно. Самото заявление не е обработвано от общинските служители, по неговата допустимост, а като не е проверил редовността му, административния орган е постановил порочен акт, налагащ отмяната му. В случая при липсата на фактически и правни основания за издаване на отказа, законосъобразно следва да мотивира съда, че оспорвания отказ е незаконосъобразен, на основание чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК, поради нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, и на чл. 35 от АПК. Правнорелевантните факти при проверка законосъобразността на административния акт са тези, посочени от органа като основание за

издаването. Съдебната инстанция по същество преценява законосъобразността на обжалвания административен акт на базата на съдържащите се в него фактически основания за издаването му (чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК), като проверява дали те действително са се осъществили и ако са се осъществили следват ли от тях по силата на правна норма разпоредените правни последици. Т. е. - законосъобразността на административния акт се преценява въз основа на фактите, посочени в него, които съдът не може да допълва или заменя.

Липсата на фактически основания в оспорвания отказ е нарушение на чл. 59, ал. 1 АПК относно изискването за мотивираност на административния акт. Неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно производствените правила и е основание за отмяна на административния акт, т. к. мотивирането на административните актове е изискване за тяхната законосъобразност и необходимо условие за осъществявания контрол от страна на съда върху дейността на административния орган по издаването на акта (Арг.: чл. 145, ал. 1 АПК). Административният акт, в случая, отказ, следва да съдържа на първо място фактическите основания за неговото издаване. Това са конкретните факти, въз основа на които административният орган е счел, че са налице материалноправните предпоставки за упражняване на предоставената му от закона компетентност да уважи или не отправено до него искане. Съдът споделя отчасти установената практика, че за съответствието на индивидуалния административен акт, бил той и отказ, с изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК е достатъчно същият да съдържа конкретни факти и фактически установявания, от които да се изведе правното основание за издаването му, но в случая за подобна индиция не може да се мисли.

Нарушаването на императивното изискване за форма на акта по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК е абсолютно основание за неговата отмяна.

На основание изложеното, съдът намира, че е налице изцяло опорочена процедура от момента на подаване на заявлението до местната администрация и препращането ѝ до ответника по жалбата. Следва немотивиран или мотивиран на неустановимо или неотнормено правно основание отказ, който подлежи на отмяна. Тъй като не може да се приеме, че административния орган се е произнесъл по същество, преписката следва да се върне на МКВП за ново разглеждане, като процедурата следва да се съобрази по *допустимостта* на искането и след това по неговата основателност.

На основание изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ изцяло по оспорването на Л.Й.С.,***, домоуправител, отказ за предоставяне финансиране по приложение № 2 по т. 5 към Протокол № 1/11.ІІ.2013 г., т. 2103.

ВРЪЩА преписката за ново разглеждане и произнасяне на МКВПМС.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия:/П/